

ויאמר ייְהוָה אל משה מה תצעק אלִי. דֹהֶא אֵיתָן בַּצְלֹתָתָא סְלִיק לוֹן מִן יִמְאָה. וּבָגִין דְשֻׁוִי גְרָמִיה בַּצְלֹתָתָא עַלְיָתוֹ דִיְשָׂרָאֵל בַּיּוֹם. אִקְרֵי (על שםיה) הַמְעָלִים מִים. דָא אֵיתָן אָסִיק לוֹן מִן יִמְאָה.

אייה השם בקרבו את רוח קדשו דא אֵיתָן מִשְׁה דָא שְׁרֵי (ד"ס ח נ"א) שְׁכִינַתָּא בִּינֵי הָעָם דִיְשָׂרָאֵל. מַולְיכָם בְּתַהֲמוֹת כֵּד אַתְּבָקָעִוּ מִיא וְאוֹזֶלֶוּ בְגֹו תְּהוֹמִי בְּיִבְשָׁתָא דְגָלִידָוּ מִיא (ובכל אתר מר על משה). (נ"א וועל דא אַקְרֵי מִשְׁה עַמּוֹ) בָגִין דָא מִסְרָר גְרָמִיה עַל יִשְׂרָאֵל. אמר רבי יהודה אף על גַב דְזַפְאָה תּוֹהָנה נַח לְאוֹ אֵיתָן כְּדָאי (בגין) קָדוֹשָׁא בָרֵיךְ הוּא יָגִין עַל עַלְמָא בְגִינִיה.

טא חזי, משה לא תלה מלחה בזכותיה אלא בזכות אהנו קדמאי. אבל נח לא תוה ליה במאן דיתלי בזכות קמיש. אמר רבי יצחק ועם כל דא פיון דאמר ליה קודשא בריך הוא והקמתי את בריתך אתה תוה ליה למבעי רחמי עלייהו. וקרבנא דאקריב לבתר, דיקריב ליה מן קדמת הנא דלמא ישכה רוגזו מעלמא.

אמר רבי יהודה מאי תוה ליה למעבד דהא חייני עלמא הו מרגיזין קמי קודשא בריך הוא ואיתו יקריב קרבנא. אלא ודא נח דחיל על גרמיה תוה, בגין דלא יערע ביה מותא בגו חייני עלמא דתוה חמוי

עֲוֹבֵדִים הָיוּ בְּיַשָּׁא כֹּל יוֹמָא, וְהַיְד מֶרְגַּזְן קְמִי קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא כֹּל יוֹמָא.

רַבְיִ (אלעזר פטח) יָצַח אָמֵר כֹּל זָמָנָא דְחִיִּיבִי עַלְמָא אָסְגִּיאָא, זְכָאָה דְאַשְׁתְּבָחָ בִּינְיִיהָ הַוָּא אֲתָפֵס בְּקָדְמִיתָא. דְכַתִּיב, (יחזקאל ט) וּמְמֻקְדָּשִׁי תְּחִלוֹ. וְתַגְנִין אֶל תְּקָרֵרִי מְמֻקְדָּשִׁי אֶלָּא מְמֻקְדָּשִׁי. וְנַחַת הַיְד שְׂזִיב לִיהְיָה קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא בֵּין כֹּל אֶפְ�וֹן חִיִּיבָא. אֶלָּא בְּגִין דִּיפְקוֹן מְגִיה תּוֹלְדִין בְּעַלְמָא דְהַוָּה צְדִיק כְּדָקָא יָאָוֹת. וְתוֹ דְאֵינוֹ אַתְּרֵי בְּהָוָה כֹּל יוֹמָא וְיוֹמָא וְלֹא קִבְּלוּ מְגִיה, וְקַיִם בְּנֶפֶשְׁיָה קָרָא דְכַתִּיב, (יחזקאל ג) וְאַתָּה כִּי הַזְּהָרָת רְשָׁע וְגֹרוֹן. וְכַתִּיב וְאַתָּה אֶת נְפָשֵׁךְ הַצְּלָתָךְ. מִפְּאוֹן כֹּל מָאוֹן דְאַזְהָר לְחִיָּבָא אֶפְעַל גַּב דְלָא קִבְּיל מְגִיה הַוָּא שְׂזִיב לִיהְיָה לְגַרְמִיהְיָה וְהַוָּא חִיָּבָא אֲתָפֵס בְּחוּבִיהָ. וְעַד כִּמְהָיָה יִזְהָר לִיהְיָה עַד דִּימְחֵי לִיהְיָה הָא אָוְקְמוֹתָה חֶבְרִיא.

רַבְיִ יוֹסֵי הַוָּה שְׁכִיחָ קְמִיה דְרַבִּי שְׁמַעַן יוֹמָא חד, אָמֵר לִיהְיָה מַאי חָמָא קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא לְשִׁיצָא כֹּל חַיּוֹת בְּרָא וְעוֹזָה שְׁמַיָּא עַמְהָוָן דְחִיִּיבָא. אֵי בְּגִי בְּשָׁא חַטָּאָן בְּעִירִי וְעוֹפִי שְׁמַיָּא וְשָׁאָר בְּרִיעִין מַה חָטוֹ. אָמֵר לִיהְיָה בְּגִין דְכַתִּיב בְּיַהְשָׁחִית כֹּל בְּשָׁר אֶת דָרְפָו עַל הָאָרֶץ. בְּלֹהוּ הַוָּו מְחַבְּלִי אַרְחִיהָו. שְׁבָקִי זִיבִיהָו וְדָבָקוּ בּוּגָנָא אַחֲרָא. תָא חִזֵּי, אֶפְ�וֹן חִיִּיבִי עַלְמָא גַּרְמוֹ הַכִּי לְכֹל בְּרִיעִין. וּבְעֻזָּן

(לאשכחה) **לאפְּחַשָּׁא עֹבֶדֶא דְּבָרָאשִׁית.** ואפּוֹן גְּרָמוֹ לְכָל בְּרִין לְחַבֵּל אֲרָחִיהוּ כִּמָּה דְּאָנוֹן מְחַבְּלוֹן. אמר קִידְשָׁא בָּרִיךְ הוּא אָתוֹן בְּעִיתוֹ (לאשכחה) **לאפְּחַשָּׁא עֹבֶדֶא יְדִיָּה,** אֲנָא אֲשָׁלִים רְעוּתָא דְּלִבּוֹן וְמִתְּחִיתִי אֶת כָּל הַיְקּוּם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי מַעַל פָּנֵי הָאָדָמָה. אהָדר עַלְמָא לְמַיִּין כִּמָּה דְּהַווֹּה בְּקָדְמִיתָא מַיִּין בְּמַיִּין וְהָא אָתָּמָר. מִפְּאָן וְלְהַלְּאָה אָעַבֵּיד בְּרִין אַחֲרָגִין בְּעַלְמָא בְּדַקָּא יְאוֹתָה:

וַיָּבֹא נָח וּבְנֵיו וְאָשָׁתוֹ וּבְנֵי בְּנֵיו אֶתְוֹ. רַبִּי חִיִּיא פָּתָח וְאָמַר (ירמיה כט) אִם יִסְתַּר אִישׁ בְּמִسְתְּרִים וְאַנְיִ לְאָרָאנוּ נָאָם יי''. כִּמָּה אָנוֹן בְּנֵי נְשָׁא אֲטִימִין לְבָא סְתִימִין עַיִּינִין דְּלָא מִשְׁגִּיחִין וְלָא יִדְעַין בַּיקְרָא דְּמָאִירָהוֹן דְּכַתִּיב בֵּיהֶה הָלָא אֶת הַשָּׁמִים וְאֶת הָאָרֶץ אֲנִי מְלָא. הַיְקָה בְּעֻוּן בְּנֵי נְשָׁא לְאִסְתְּרָא מְחוּבִּיהוּ וְאָמְרִי מֵרֹויָנוּ וְמֵי יוֹדְעָנוּ. וְכַתִּיב, (ישעה כט) וְהִיה בְּמַחְשָׁךְ מַעֲשֵׂיכֶם. לְאָן יִתְטַמְּרוּן מִקְמִיהָ.

לְמַלְכָּא דְּבָנָה פְּלַטְרִין וְעַבְדָּת תְּחוֹת אַרְצָא טְמִירִין פְּצִירִין. לְיּוֹמִין מְרֻדוֹ בְּנֵי פְּלַטְרִין בְּמַלְכָא אַסְחָר (אַצְעָר) עַלְיִיהוּ מַלְכָא בְּגִיסּוֹי. מָה עַבְדוּ עַלְוֹ וְטְמִירִוּ גְּרָמִיהוּ תְּחוֹת נַוקְבִּי פְּסִירִין. אמר מַלְכָא אֲנָא עַבְדִּית לוֹן וּמַקְמָאִי אָתוֹן בְּעָאן לְאַתְטָמָרָא, הָדָא הוּא דְּכַתִּיב אִם יִסְתַּר אִישׁ בְּמִסְתְּרִים וְאַנְיִ לְאָרָאנוּ נָאָם יי''.

אנא הוא דעבדית נוקבי פסירין ועבדית חשוכה וגהורא
ואתון איך יכלין לאסתטمرا קמא.

תא חזי, כד בר נש חטי קמי מאריה ואמשיך גרמיה לאסתפסיא. קודשא בריך הוא עביד בית דין באתגלא. וכד בר נש ארכפי גרמיה קודשא בריך הוא בעי לאסטרא ליה דלא יתחזוי ביום אף ז'. הוודאי אבעי ליה לאיבנש (דף סח ע"ב) דלא יתחזוי קמי מחייב כד שרייא על עלמא דלא יסתכל ביתה. דהא כל אנון דיתחנון קמייה אית ליה רשו לחבלא.

והיינו דקאמר רבנן שמען כל בר נש דיעיניה בישא, עינא דמחבלא שרייא עלי. ואיהו מחבלא דעלמא אקרי. ולבעי ליה לאיביש לאסתטمرا מגיה ולא לאתקרא בהדייה דלא יתזק (קמייה). ואסир למקרב בהדייה באתגלא. ומושם הכי מאיש רע עין בעי לאסתטمرا מגיה. מקמי מלאך המות על אחת כמה וכמה.

(ועל דא) מה כתיב בבלעם (במדבר כד) ונאם הגבר שתם העין. דיעינא בישא היה ליה ובכל אחר היהו מסתכל ביתה היה אמשיך עלייה רוח מחבלא. ובגין לכך היה בעי לאסתטבלaho בהו בישראל בגין דישצ'י בכל אחר דיעיניה היה מסתכל. מה כתיב ויישא בלעם את עיניו דזקיף עינא חד ומheid עינא חד בגין לאסתטבלaho בהו בישראל בעינא בישא.

תא חזי, מה כתיב וירא את ישראל שוכן לשכתיו. וחמא דשכינטא חפיא עלייהו ורביעא עלייהו מתתקנא בתריסר שבתין תחotta ולא יכול לשכטה עלייהו עיניה. אמר איך אי יכול להזון דהא רוח קדיישא עלאה רביעא עלייהו וחתפת לון בגדרפהה. הדא הווא דכתיב פרע שכב פארוי, וכלביא. מי יקימנו מעלייהו בגין דיתגלוין ושלטת עינא עלייהו.

ועל דא קידשא בריך הוא בעא לחפיא לנו לאסתרא מעינה דלא יכול רוח מסאבא לשכטה עלייה בגין דלא יתחל והא אתרט. ויבא נח כמה דאתמר לאסתרא מעינה. מפנוי מי המבול (ד"ה) דמיין דחקו ליה. אמר רבבי יוסי חמאת מלך המות דהוה אתי (ד"א לא לגביה) ובגין כה עאל לטיבوتא

ואסתרט בה תריסר ירחי (שתא). ואמאי תריסר ירחין. פלייגי בה רבבי יצחק ורבבי יהודה. חד אמר י"ב ירחין דכה איהו דינא דחייביא. וחד אמר לאשלמא צדיק (נ"א צדיק) דרגאין תריסר ושאר דרגאין דאתני לאפקא מן תיבתא.

רבי יהודה אמר שתא ירחי אפונ במייא ושיתא ירחי באשא. זהא הכא מייא הו אמאי תריסר ירחי. אמר (לייה) רבבי יוסי בתורי דינין דגיהנום אתקדנו במייא

ואשא. במיין דגַּתְהוּ עלייהו מלעילא הו צנינין כתלga. באשא דמיין דגַּפְקִי מטאָהו רתיכן כאשא. ועל דא בדינא דגיהנום אתקנו באשא ומיא (ובגין בר טרייסר ירחי הו ראמר רב אלעזר דניא דתיביא בגיהנם טרייסר ירחי הו והא אוקמווה. ועל דא כל אונן חיבי עלמא אתקנו בתרין דיגין אלין במייא ואשא) עד דאשתחזיאו מעלהמא. ונח היה מסתתר בתיבותא ואתפסי מעינא ומחבלא לא קרב לגביה, ותיבותא איה היה שטיא על אנפי מיא כמה דאת אמר ויישאו את התיבה ותרם מעל הארץ.

ארבעים יום לכו. דכתיב ויהי המבול ארבעים يوم על הארץ וגו. וכל שאר זמנה אתחזון מעלהמא. תדא הוא דכתיב וימחו מן הארץ. ווי לון לאבון תיביא דהא לא יקומון לאחיה בעלמא למייקם בדינא הדא הוא דכתיב וימחו כמה דאת אמר, (תהלים ט) שם מחתת לעולם ועד. דאפשרו למייקם בדינא לא יקומון: ויישאו את התבה ותרם מעל הארץ. רב אבא פתח (תהלים נז) רומה על השמים אלhim על כל הארץ בבודך. ווי לון לחיביא דאנון חטאן ומרגיזין למאיריהון בכל יומא. ובחוביהו דחין לה לשכינתא מאראעא. וגרמין דתסתק מעלמא. ושכינתא אקרי אלhim. ועה בתיב רומה על השמים אלhim.

תא חוי, מה כתיב וישאו את התבאה ד Dichyin לה לבר. ותרם מעל הארץ, שלא שרייא בעולם ואסתלקת ממנה. וכך אסתלקת מעולם, הא לית מאן דישגה בעולם ודינא שלטא (בדינא) בדין עלי. וכך יתמחון חייבי עולם ויסתלקו מגיה (בעולם), שכינתה אהדרת מדורה בעולם.

אמר ליה רבי ייסא, אי כי הא ארעה דישראל דאתמחון חייביה דהו בההוא זמנה אמר לא אהדרת שכינתה לאترة כדקדיםיתא. אמר ליה בגין שלא אשთארו בה שאר זפאי עולם. אלא (אבל) בכל אחר דאולו נחתת ושויאת (ד"ס ט ע"א) מדורה עמהון. ומה בארעה נוכראה אחרת לא אהדרה מבנייהו, כל שנוי אי אשთארו בארעה קדיشا.

והא אמר. בכל חובין דחייבי עולם ד Dichyin לה לשכינתא. חד מבנייהו מאן דמחבל ארחהה על ארעה כדאמרן. ובגין כד לא חממי אנטפי שכינתה ולא עאל בפלטרין. ועל דא כתיב באlein וייחו מן הארץ אתמחון מן הכלא.

תא חוי, בההוא זמנה דזמין קודשא בריך הוא לאחיה מתיא, כל אפונ מתין דישתקווין לבר בשאר ארעין נוכראין קודשא בריך הוא יברא לוֹן

גּוֹפִיְהוּ (נ"א יוֹקִים לוֹן בְּגּוֹפִיְהוּ) כִּדְקָא חִזִּי. דְּהָא גְּרָמָא חד דְּאַשְׁתָּאָר בֵּיהֶ בְּבֵרֶב נְשָׁתָּו אֲרָעָא הַהְוָא גְּרָמָא יַּתְּעַבֵּיד כְּחַמְּרָא בְּעִסָּה וְעַלְיָה יְבִנִּי קְוִדְשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא כָּל גּוֹפָא.

וְלֹא יַהֲיב לוֹן קְוִדְשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא בְּשָׁמְתִין אֶלָּא בְּאַרְעָא דִּישָׂרָאֵל. דְּכַתִּיב, (יחזקאל לו) הַגָּה אָנִי פָּוֹתֵחַ אֶת קְבָרוֹתֵיכֶם וְהַעֲלִיתִי אֶתֶּכֶם מִקְבָּרוֹתֵיכֶם עַמִּי וְהַבָּאתִי אֶתֶּכֶם אֶל אֶדְמָת יִשְׂרָאֵל. דִּיתְגַּלְגַּלְוֹן תְּחוֹת אֲרָעָא. וְלֹבֶתֶר מָה כְּתִיב וְגַתְתִּי רֹוחִי בְּכֶם וְחַיִתֶם וְגוּ. דְּהָא בְּאַרְעָא דִּישָׂרָאֵל יַקְבְּלוּן בְּשָׁמְתִין כָּל (אנפּוֹ) בְּנֵי עַלְמָא. בְּרָאֵלִין (דרא דטופּנא) דְּאַסְתָּאָבוּ וְסָאִיבוּ אַרְעָא. בָּאֵלִין כְּתִיב וַיִּמְחַיו מִן הָאָרֶץ. מִן הָאָרֶץ דִּיְקָא. וְאֶף עַל גֵּב דְּאַקְשָׁיו וְאֶפְלִיגּו קְדָמָאי עַל דָּא. וַיִּמְחַיו כְּמָא דָאָת אָמֵר, (תהילים טט)

?מַחְוּ מִסְפֵּר חַיִים.

אמֵר לֵיהֶ רבִי שְׁמַעַן וְדָאי לִית לוֹן חֹולְקָא בְּעַלְמָא דְּאַתִּי דְּכַתִּיב וַיִּמְחַיו מִן הָאָרֶץ. וְכַתִּיב לְעוֹלָם יִרְשֹׁו אָרֶץ. אֲבָל יַקְוְמוּן בְּדִין. וְעַלְיָהוּ כְּתִיב, (דנייאל יט) וּרְבִים מִישְׁגַּנִּי אֶדְמָת עַפְרֵקִי צָו אֱלֹהָה לְחַיִי עוֹלָם וְאֱלֹהָה לְחַרְפּוֹת וְלִדְרָאוֹן עוֹלָם. וּפְלוֹגָתָא בְּהָא אֲבָל כָּל פָּמָה דְּאַוְקָמָה חַבְרִיאָא:

וַיִּמְחַיו אֶת כָּל הַיקּוּם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה. רבִי אָבָא

אמר (את כל) לאכללא כל אפונ שליטין דשלטין ממון על ארעה. ודא הוא היקום אשר על פני האדמה. וכך עביד קודשא בריך הוא דיבא בבי עלמא עבר לאפונ שליטין דממון עלייהו בקדמיה ולבתר לאפונ דיתבי תחות גדרפייהו דכתיב (ישעיה כד) יפקוד יי על צבא המרים במרום ולבתר על מלכי הארץ על הארץ.

והיכ מתעברן קפיה. אלא עבר לון בנורא הדליק הדא הוא דכתיב, (דברים כ) כי ה' אליהיך אש אוכלה הוא אל קנא. אשא (חווא) דאכיל אשא. ההוא יקום דעליהו (נ"א מעבר) באשא. ואפונ דיתבי תחותיהו במיא. ובגינוי כה וייח אט כל היקום אשר על פני הארץ. ולבתר מאדם ועד בהמה עד רמש ועד עופ השמים וייחיו מן הארץ. כל אלין דلتתא. וישאר אף נה. אף למעוטי. שלא אשთארו בעלמא בר נה ודקמיה בתיבותא. רבינו יוסי אומר חגיר הוה דאכיש ליה אריא וזה אוקמו:

ויזכר אלhim את נה ואת כל החיות ואת כל הבהמה אשר אותו בתבה. רבינו חייא פתח (משל כב) ערום ראה רעה ונסתה. הא קרא אמר על נה דعال לתיבותא ואסתה בה. ועל לגוי תיבותא בזמנא דמייא דחקו ליה. וזה אמר דעת לא עאל לתיבותא חמא ליה

למלאך המות דואזיל בינויו ואסחר לון. כיון דחמא ליה, על לתבה ואסתתר בגופה. הדא הוא דכתיב ערום ראה רעה ונסתתר. ראה רעה דא מלאך המות ונסתתר מקמיה הרא הוא דכתיב מפני מי המבול.

רבי יוסי אמר ערום ראה רעה ונסתתר. (ויסתר לא בתיב), אהדר על מה דאמר בזמנא דמותא שרייא בעלה בר נש חביבים יסתיר ולא יקומו לביר ולא יתחזקי קמי מhalb. בגין דכיוון דאתיהיב לייה רשוי, יחביל כל אבונן דישתבחו קמיה ויעברו קמיה באתגליה. וסופה דקרא ופתאים עברו ונענשו עברין קמיה ואתחזין קמיה ונענשו.

דבר אחר עברו, עברו פקידה (דא) (נ"א דמאיירין) ונענשו. דבר אחר ערום ראה רעה ונסתתר דא נה. ופתאים עברו ונענשו אלין בני דרייה. (ונענשו), כיון דאסתר ואשתהiji תמן כל ההוא זמנה. (דף סט ע"ב) לבלתי ויזכר אלהים את נה.

אמר רבי שמואן (ויזכור אלהים את נה) תא חזי בשעתא דдинא אתעבד לא פתיב בה זכירה. כיון דאתעבד (ביה) דינא ואתעבדו חייבי עלמא, כדי פתיב בה זכירה. זהא בד דינא שרייא בעלה אתחברותא לא אשתקח. ומhalb שרייא על עלמא. כיון דאת עבר דינא ואשתקיך

רֹגֶזֶא, תְּבִפְלֵא לְאֲתָרִיה. וּבָגִין כֵּה כְּתִיב הַכָּא וַיַּזְכֵּר
אֱלֹהִים אֶת נָח. דְּבִיה שְׁרִיא זָכוֹר. דְּנָח אִישׁ צְדִיק כְּתִיב
בֵּיה.

כְּתִיב, (תְּהִלִּים פט) אַתָּה מֹשֵׁל בְּגָאות הַיּוֹם בְּשׂוֹא גָּלוּי
אַתָּה תִּשְׁבַּחַם. בְּשֻׁעַתָּא דִימָא קְפִיעַ בְּגָלוּי
וְתְּהֻמִּי סְלִקִי וְנַחֲתִי, קְוִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׁדָר חַד חֹוטָא
מְסֻטָּרָא דִימִינָא וּמְשִׁיק גָּלוּי וּשְׁבִיק זָעַפִּיה וְלִית מָן
דִּידָע לִיה.

יוֹנָה נַחַת לִימָא וְאַזְדָּמָן לִיה הַהוּא נוֹנָא וּבְלָע לִיה. הַיְד
לֹא נַפְקַת נְשֻׁמְתִּיה מִפְּיה וְלֹא פְּרָחָא מִיד. אֶלָּא
בָגִין דַקְוִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׁלִיט בְּהַהוּא גָאוֹתָא דִימָא.
וְהַהוּא גָאוֹתָא דִימָא הוּא חַד חֹוטָא דְשֻׁמְאַלָא דְסְלִיק לִיה
לִימָא לְעַילָא וּבֵיה אַסְתָּלָק. וְאֵי לֹא הַהוּא חֹוטָא דְמַטִּי
לִיה מְסֻטָּרָא דִימִינָא לֹא סְלִקָא לְעַלְמִין. דְכָד (דְבִירָא)
דְהַהוּא חֹוטָא נַחַת לִימָא וְיַמָּא אַתְּאַחַד בָּה כְּדַיְן אַתְּעַרְיוֹן
גָּלוּי וּשְׁאָגָן לְמַטְרָף טְרָפָא. עַד דַקְוִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
אַתְּיִב לִיה (לֹן) לְאַחֲרָא וּתְבִין לְאֲתָרִיהוּ.

הַדָּא הוּא דְכְתִיב בְּשׂוֹא גָּלוּי אַתָּה תִּשְׁבַּחַם. תִּשְׁבַּחַם
לְאָפָון גָּלוּי יַמָּא. תִּשְׁבַּחַם תִּתְבֹּר לֹן לְאֲתָבָא
לְאֲתָרִיהוּ. דְבָר אַחֲר תִּשְׁבַּחַם מִמְשׁ שְׁבָחָא הוּא לֹן בָגִין
דְסְלִיקָן בְּתִיאוּבָתָא לְמַחְמִי. מִכְאָן כָּל מָן דְכִסְיָף

לֹא סְתַפֵּלَا וְלֹמְנָדָע אֲפִכְעָל גַּב דָּלָא יַכְיֵיל (נ"א ולא יַהֲבִין לְיהָ)
רְשׁוֹתָה) שְׁבַחָא אִיהָוּ דִּילְיָה וְכָלָא מִשְׁבַחָן לְיהָ.

אָמַר רְبִי יְהוֹדָה נָחַ כְּדֹתָה בְּתִיבָה דְּחִילָה דָּלָא יַדְפֵר
לְיהָ קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעַלְמָין. **וּבְיוֹן דָּא תַּעֲבִיד**
דִּינָא וְאַתְּעַבְרוּ חִיְּבִי עַלְמָא כְּדַיְן מָה פְּתִיבָה וַיַּזְכֵר אֱלֹהִים
אֶת נָחַ.

רְבִי אַלְעַזְרָא אָמְרָתָא חִזְיָה, **בְּשֻׁעַתָּא דְּדִינָא שְׁרִיאָא בְּעַלְמָא**
לֹא לִיבְעִי לְיהָ לְאַיְニִישׁ דִּיקְרָר שְׁמִיה לְעַילָא (קמיה
דְּקוֹדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעַלְמָא). **דָּהָא אֵי אָדָר שְׁמִיה יַדְכְּרוּן חֻבוּי**
(בְּלָהָו) וַיַּיְתֵוּ לְאַשְׁגַחָא בְּיַהָה. **מַנְלָן מִשְׁוֹגְמִית,** **דָּהָהוּא יוֹמָא**
יוֹם טּוֹב דְּרָאשָׁה הַשְׁנָה הָוּה וְקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא דָאַיְן
עַלְמָא. **וּכְדַיְן אָמַר לְיהָ אַלְיָשָׁע** (מלכים ב' ד) **הַיָּשׁ לְדָבָר לְךָ**
אֶל הַמֶּלֶךְ דָּא קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא. **דְּכְדַיְן אַקְרֵי מֶלֶךְ.** **מֶלֶךְ**
הַקָּדוֹשׁ מֶלֶךְ הַמֶּשְׁפֵט. **וְתַאֲמֵר בְּתוֹךְ עַמִּי אָנְכִי יוֹשְׁבָתָה.**
לֹא בְּעִינָא דִּיקְרְרוּן לִי וַיְשַׁגְחָוּן בַּי אֶלָּא בְּתוֹךְ עַמִּי. **מִאן**
דְּעַיְיל רִישִׁיה בֵּין עַמָּא (בלא) **לֹא יַשְׁגַחָוּן עַלְיהָ לְמִידָן לְיהָ**
לְבִישָׁה. **בְּגִינִי כֵּד אָמְרָה בְּתוֹךְ עַמִּי.**

תָּא חִזְיָה, **נָחַ בְּשֻׁעַתָּא דְּרוֹגָזָא שְׁרִיאָא בְּעַלְמָא לֹא אָדָר.**
כְּיוֹן דִּינָא אַתְּעַבְרָה מָה פְּתִיבָה וַיַּזְכֵר אֱלֹהִים אֶת נָחַ
הַשְׁתָּא אָדָר שְׁמִיה. **דָּבָר אַחֲר וַיַּזְכֵר אֱלֹהִים אֶת נָחַ**
דָּא תַּעֲבִיד.

רַבֵּי חִזְקִיָּה הָווֹ אֲזִיל מִקְפּוֹטָקִיא לְלוֹד. פָּגֻעַ בֵּיהֶ רַבֵּי יִסָּא. אָמַר לֵיהֶ תְּוֹהֵנָא עַלְדָה דָאָת בְּלַחְוֹדָה. דָהָא תְּגִיבָן דָלָא יְפּוֹק בְּרַבְשׁ יְחִידָא בְּאַרְחָא. אָמַר לֵיהֶ רַבֵּי חָד אֲזִיל בְּהָדָא וְאֵיהֶ אָתֵי אַבְתָרָא. אָמַר לֵיהֶ וְעַל דָא תְּוֹהֵנָא אֵיךְ אֲזִיל בְּהַדָּךְ מְאָן דָלָא תְּשִׂתְעֵי בֵיהֶ מְלִי דָאוּרִיתָא. דָהָא תְּגִיבָן כָל מְאָן דָאֲזִיל בְּאַרְחָא וְלֹא עַמְּיהֶ מְלִי דָאוּרִיתָא אָסְתָבֵן בְּגַפְשֵׁיהֶ. אָמַר לֵיהֶ הַכִּי הוּא וְדָא.

אַדְהָכִי מְטָא הַהוּא רַבֵּי. אָמַר לֵיהֶ רַבֵּי יִסָּא בָּרַי מְאָן אַתָּר אַנְתָה. אָמַר לֵיהֶ מִקְרָתָא דְלוֹד וְשְׁמַעְנָא דָהָא בְּרַבְשׁ חֲכִים אֲזִיל תְּמִין וּזְמִינָא גְּרָמָא לְפּוֹלְחָנִיהֶ וְלִמְיָה בְּהִדִּיה. אָמַר לֵיהֶ בָּרַי יִדְעָת מְלִי דָאוּרִיתָא. אָמַר לֵיהֶ יִדְעָנָא דָהָא אָבָא הָווֹ אָוְלִיףֶ לֵי בְּפִרְשָׁת קְרָבָנוֹת וְאַרְכִינָא אָוְדָנָא לְמַאי דָהָוֹ אָמַר עַם אָחִי דָאֵיהֶ קְשִׁישָׁא מְבָאִי. אָמַר לֵיהֶ רַבֵּי יִסָּא בָּרַי אִימָא לֵי. פָתָח וְאָמַר וַיְבָנֵן נָתָן מִזְבֵּחַ לֵי וַיַּקְרַב מִכְלֵל הַבָּהָמָה הַטְהוֹרָה וּמִכְלֵל הַעֲוֹתָה הַטְהוֹרָה וַיַּעַל עֲוֹלֹת בְּמִזְבֵּחַ. וַיְבָנֵן נָתָן מִזְבֵּחַ, דָא אֵיהֶ מִזְבֵּחַ דָאָקָרִיב בֵיהֶ אָדָם קְדָמָא. נָתָן (דף ט ע"א) אִמְמָא קָרִיב עַוְלָה. דָהָא עַוְלָה לֹא סְלִקָא אֶלָא בְגִינַן הַרְהֹרָא דָלָבָא (דרעטנא) וּנְחָ בְמַהָה חָבָב. אֶלָא נָחָ הַרְהֹר וְאָמַר הָא קָוִדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא גָזָר דִינָא עַל עַלְמָא דִיתְחַרְבָּ

דִילָמָא בְגַיִן דְשִׁזּוֹב לֵי כָל זִכּוֹתָא פְקֻעַ לֵי וְלֹא יִשְׂתָּאָר לֵי זַכּוֹ בְעַלְמָא. מִיד וַיַּבְנֵן נֶחָםָזָה לֵי.

הַהוּא מִזְבֵּחַ דְאֲקָרִיב בֵּיהֱ אָדָם הַרְאָשׁוֹן הַוּהָ. אֵי הַכִּי אַמְּמָא וַיַּבְנֵן. אֲלֹא בְגַיִן דְחַיִיבִי עַלְמָא גַּרְמוֹ דְלֹא קִיְימָא בְדוֹכְתִיהָ. פִּיוֹן דְאַתָּא נֶחָםָזָה בֵּיהֱ וַיַּבְנֵן. וַיַּעַל עַולּוֹת עַלְתַּבְתִּיבְ חַדָּא (הַוּהָ). בְתִיבְ, (וַיַּקְרָא א) עַולָּה הַוּהָ אֲשָׁה רִיחַ בְּיִחְחַ לֵי (לְעוֹלָם עַולָּה סְלָקָא דְבָרָ. א) עַולָּה סְלָקָא דְבָרָ וְלֹא סְלָקָא נַוקְבָּא דְכִתְבִּיבְ זָכָר תְּמִימָם יִקְרִיבָנוּ. אַמְּמָא בְתִיבְ אֲשָׁה דְהָא אֲשָׁבָעֵי לְאַשְׁתְּכָחָא תְּמַן.

אֲלֹא אֲפָעָל גַּב דְעַולָּה אֲתִקְרִיב דְכָרָ. וְלֹא תְּרִיהָ אֲתִקְרִיב. נַוקְבָּא לֹא בְעֵיא לְאַתְּפְרֵשָׁא מִגְּיָהָ, אֲלֹא בְהָ אֲתִקְרִיב בְגַיִן לְחַבְרָא דָא בְדָא. דְסְלָקָא נַוקְבָּא לְגַבְיִ דְכּוֹרָא לְאַתְּחַבְרָא כְחַדָּא. וְאֲפָעָל גַּב דְאֲשָׁה לְשֻׁום אֲיָשִׁים.

נֶחָםָזָה אֲצְטְרִיךְ לֵיהֱ לְמַקְרֵב עַולָּה. דְאֵיהֱוָ בְאַתְּרָדְ דְכּוֹרָא. עַבְדָ לֵיהֱ קְוִידָשָׁא בְרִיךְ הַוּהָ לְאַתְּחַבְרָא וְלֹא עַלְלָה בְתִיבָה. וְעַל דָא אֲקָרִיב עַולָּה. עַולָּה הַוּהָ אֲשָׁה. אֲשָׁה דְאַתְּחַבְרָ (בָהּ) שְׁמַאֲלָא בְנַוקְבָּא. דְהָא (כָל) נַוקְבָּא מִסְטָרָא דְשְׁמַאֲלָא קָא אֲתִיא וְדְכּוֹרָא מִסְטָרָא דִימִינָא בְאַתְּדְבָקּוֹתָא דָא בְדָא. וּבְגַיִן כֶּךְ אֲקָרִיב נַוקְבָּא אֲשָׁה. אֲשָׁה קְטִירָוּ דְרַחִימָוּ דְאַחֲיד בָהּ שְׁמַאֲלָא לְסְלָקָא לָהּ

לעילא ולאתקשרא פחדא. ובגין כה (ד"א כתיב) עולה הוא אשה. קשירו דבר ונוקבא דא בדאי: וירח יי את ריח הביהת. וכתיב אשה ריח ביהות. אשה הבי שמענא תננא ואsha מחרין פחדא. בהא לית תננא בלאasha כמה דכתיב (שמות יט) והר סיני עשן פלו מפני אשר ירד עליו יי באש.

טא חזי (נשא קלז, קלח) אש נפיק מלגיו ואיהו דק. ואחד במליה אחרא לבר דלאו איהו דק הבי וattachdn דא בדא וכדין תננא סלקא. מי טמא בגין דattachdn אשא במליה דרגיש. וסימני חוטמא דנפיק בית תננא מגוasha.

ועל דא כתיב (דברים לא) ישימו קטוורה באפה. בגין דאהדרasha לאתריה. וחוטמא (אתרגיש) attachdnish בההוא ריחא לגו עד attachdnash פלא ותב לאתריה. ואתקריב כלא לגו מחשבה ואתעביד רעותא חדא. וכדין ריח ביהת. דבוח רוגזא ואתעביד נייחה.

דהא תננא attachdnish ועייל וקמיט באשה ואsha אחד בתננא ועילי תרווייהו לגו עד דבוח רוגזא. וכדין היא וכד attachdnash (אחד) כלא דא בדא ונח רוגזא, בדין היא נייחה, וקשירו חד ואתקריב נייחה. נייחה דרוחא חדותא דכלא פחדא. נהירוי דבוציגין נהירוי דאנפין. ובגין כה